

УДК 339.9

Сивохіп П. С.,
аспірант кафедри менеджменту і
міжнародного підприємництва,
Національний університет «Львівська політехніка»,
м. Львів, Україна

ВІДМІННОСТІ МІЖ МИТНИМ РЕЖИМОМ ТА МИТНИМИ ПРОЦЕДУРАМИ

У Європейському Союзі поняття "митний режим" не існує, а замість нього використовуються три види митних процедур: 1) випуск для вільного обігу; 2) спеціальні процедури, що включають зовнішній і внутрішній транзит, зберігання на митному складі або вільній зоні, тимчасове ввезення та випуск для внутрішнього споживання, переробку товарів всередині та поза митною територією Союзу; 3) експорт [1]. Згідно з Митним кодексом ЄС, митний борг при імпорті виникає при використанні таких митних процедур як випуск у вільний обіг або тимчасове ввезення з частковим звільненням від ввізного мита.

В Україні митна процедура - це сукупність митних формальностей та їх порядок виконання при переміщенні товарів через митний кордон. Згідно з Митним кодексом України, митна процедура визначає митний статус товарів, умови оподаткування і їх використання після митного оформлення. Таким чином, митний режим та митна процедура - це різні концепції, що об'єднуються та визначаються як загальна система та окремі елементи митного правового регулювання [2].

Для отримання повнішого уявлення про митний режим та митну процедуру варто докладніше ознайомитися з досвідом країн Європейського Союзу. У ЄС впровадження змін у митне законодавство ґрунтується на таких ключових актах, як Регламент (ЄС) № 952/2013, який встановлює Митний кодекс Союзу, а також інші. У Митному кодексі ЄС митні режими відомі як митні процедури, які поділені на категорії, наприклад, транзит, зберігання,

спеціальне використання, перероблення. Ці процедури розглядаються як складові частини загальної митної системи.

У Митному кодексі України регулюється застосування чотирнадцяти митних режимів, кожен з яких характеризується власними умовами поміщення товарів та транспортних засобів. У нормах законодавства ЄС використовується інший підхід до класифікації та застосування митних режимів. Наприклад, пункт 16 статті 5 Митного кодексу ЄС встановлює три основні види митних режимів: випуск для вільного обігу, спеціальні процедури та експорт. Регулюванню спеціальних процедур у Митному кодексі ЄС присвячена Глава VII, де визначені такі види спеціальних процедур: транзит, зберігання, спеціальне використання, перероблення. Таким чином, в європейському митному законодавстві використовується термін "митна процедура", що відрізняється від вітчизняного терміну "митний режим" [2].

У Митному кодексі України митним режимам приділяється увага в Розділі V. Згідно зі статтею 70 цього Кодексу з метою застосування національного митного законодавства визначаються наступні митні режими: імпорт (випуск для вільного обігу), реімпорт, експорт (остаточне вивезення), реекспорт, транзит, тимчасове ввезення, тимчасове вивезення, митний склад, вільна митна зона, безмитна торгівля, переробка на митній території, переробка за межами митної території, знищення або руйнування, відмова на користь держави [3].

Література

1. Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:02013R0952-20200101>
2. Дрозд О. Ю. Митний режим транзиту: адаптація до європейського митного регулювання. Правова позиція, № 3 (40), 2023. С. 155-159.
3. Митний кодекс України: Закон України від 13 берез. 2012 р. № 4495-VI. Відомості Верховної Ради України, 2012. № 44-45, № 46-47, № 48, ст. 552.